

Benjamin Schreuder

FUTBALOVÍ MACHŘI

Zázračný tým

bambóok

FUTBALOVÍ MACHŘI

Zázračný tým

Benjamin Schreuder

Ilustrovala Betty van Bonn

bamb**ook**

Benjamin Schreuder
Futbaloví machři
Zázračný tým
Ilustrácie Betty van Bonn

Vydala GRADA Slovakia s.r.o. pod značkou Bambook
Moskovská 29, 811 08 Bratislava 1
www.grada.sk
Tel.: +421 2 556 451 89
ako svoju 339. publikáciu.

Z nemeckého originálu *Die Zauberkicker – Anpfiff*,
vydaného vydavateľstvom Franckh-Kosmos Verlags-GmbH & Co. KG
v roku 2022, preložila do slovenčiny Eva Hrebačková.
Jazyková redakcia Anetta Letková
Grafická úprava a sadzba Štefan Benci
Zodpovedná redaktorka Erika Hubčíková

Vydanie 1., 2025
Počet strán 120
Tlač FINIDR, s.r.o.

© 2022 Franckh-Kosmos Verlags-GmbH & Co. KG, Stuttgart, Germany
Original title: Schreuder, Die Zauberkicker, Anpfiff (Band 1)

Slovak edition © GRADA Slovakia s.r.o., 2025
Translation © Eva Hrebačková, 2025

Upozornenie pre čitateľov a používateľov tejto knihy
*Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej či elektronickej knihy
nesmie byť reprodukováaná a šírená v papierovej, elektronickej
či inej podobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.
Neoprávnené použitie tejto knihy bude **trestne stíhané**.
Automatizovaná analýza textov alebo údajov v zmysle článku 4 smernice
2019/790/EÚ a použitie tejto knihy na tréningovanie AI sú
bez súhlasu nositeľa práv zakázané.*

ISBN 978-80-8305-071-6 (ePub)
ISBN 978-80-8305-070-9 (pdf)
ISBN 978-80-8305-069-3 (print)

Obsah

1.	Číslo 2 nikdy viac	5
2.	Ben a Benno	12
3.	Tréning v búrke	16
4.	Začarovaná hra	19
5.	Zvláštny chýr	23
6.	Tajuplný list	26
7.	Nežiaduce rozhovory pri stole	31
8.	V myšlienkovom kolotoči	40
9.	Cesta na koniec sveta	44
10.	Bolesť z rozlúčenia	47
11.	Záložník z vidieka	53
12.	Medvedík čistotný na skle maľovaný	58
13.	Predstavenie futbalovej akadémie	63
14.	Chlapík z inej galaxie	67
15.	Preč od starých zvykov!	71
16.	Stavenisko za kaštieľom	74
17.	Náladový spolubývajúci	77
18.	Omyl a zmätok	82
19.	Boxer	87
20.	Stratený talizman pre šťastie	92
21.	Zoznámenie sa s maskotom	97
22.	Čistotní chlapci z izby číslo 1	103
23.	Príchod čarovného medvedíka čistotného	110
24.	Viktorov tajný plán	115

Číslo 2 nikdy viac

Kým si Ben vykračoval po tichej dedinskej ulici, jeho športový ruksak sa veselo hojdal zo strany na stranu. Pomedzi jabloňové sady rozprestierajúce sa po-
pri ceste šumel ľahký vetrík, Benovi to
však znelo ako jemný šepot divákov zo
štadióna.

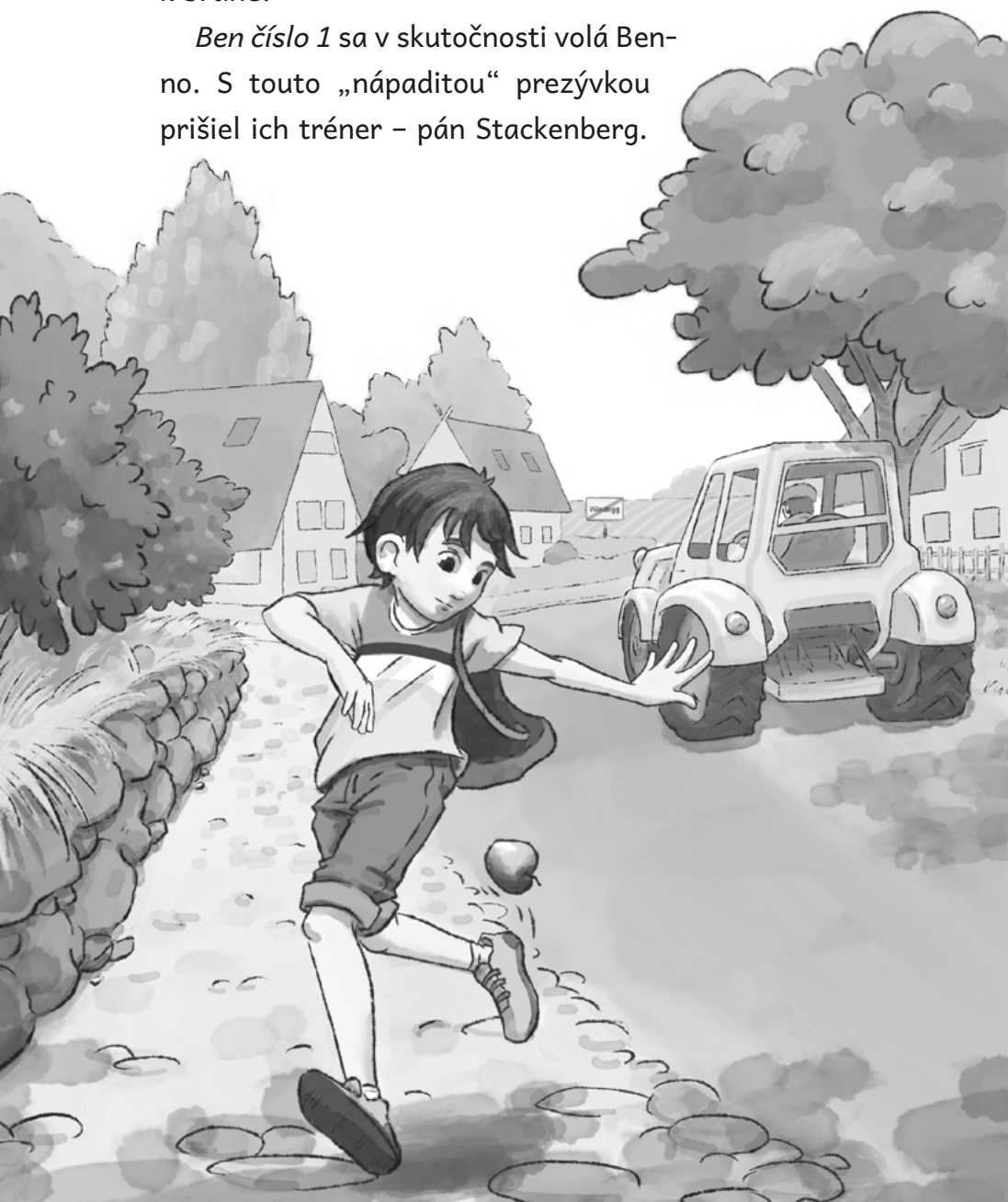
Z ovocného sadu sa k nemu pri-
kotúlalo zelené jablko. *Aká šťastná ná-
hoda*, pomyslel si Ben a ihneď s ním začal
kľúčovať ako s loptou, pričom si opakoval
všetky futbalové triky.

Vo svojej fantázii sa katapultoval do centra tré-
ningového zápasu. Predstavoval si, ako obieha
protihráča za protihráčom a nakoniec sa šikovnou
kľúčkou vyhne aj *Benovi číslo 1*, ktorý zostane len vy-

javene pozerat' na jeho chrbát nebezpečne sa blížiaci k bráne.

Ben číslo 1 sa v skutočnosti volá Benno. S touto „nápaditou“ prezývkou prišiel ich tréner – pán Stackenberg.

Okrem toho dal Benovi to najnervujúcejšie meno celej slnečnej sústavy: *Ben číslo 2*. Uf!

Benno prišiel do tímu pred rokom. Odvtedy nie je v mládežníckom tíme nič ako predtým. Pozíciou záložníka, ktorá predtým patrila Benovi, tréner poveril Benna, ktorý k tomu vyfasoval aj prezývku s „číslom 1“. V skutočnosti však nebol lepší, bol len synom pána Stackenberga. Kým tento Benno hral *vždy*, Ben mohol hrať v zápasoch o body len vtedy, keď si niekto zlomil prst alebo sa nevrátil z toalety. V najhorších prípadoch dostal Ben krátko pred zápasom brankárske rukavice a hodinu musel stáť v bráne ako stĺp. V skratke: pre pána Stackenberga bol najlepšou náhradou. No s tým chcel Ben čoskoro skoncovať! Áno, pred dnešným tréningom si dal predsavzatie, pretože dnes je *ten* deň. Konečne chcel ukázať trénerovi, že nie je „číslo 2“.

Toto si sľúbil Ben, kým prišiel na parkovisko k štadiónu. Po naučených fintách začal s vytrénovaným driblovaním, ktoré promptne zavŕšil tvrdou strelou do deravého pletiva.

Strela bola taká silná, že z neďalekého kríka vyplašila celý krdel sýkoriek, ktoré odleteli preč.

Ben pozoroval dráhu ich letu. Vysoko za bránou plávali po oblohe nepekne tmavé oblaky. Ach! Dúfal, že sa tomuto miestu vyhnú veľkým oblúkom. Pár minút dažďa by stačilo na to, aby sa tvrdé ihrisko zmenilo na obrovskú červenohnedú blatovú kaluž.

Potom nastal čas na Benov rituál. Štuchol do hrdzavého turniketu pri vstupe a napäto počúval ten vrzgot a piskot. Keď sa turniket točil menej ako tri sekundy, bolo to dobré znamenie. Prínajmenšom tomu Ben veril...

„Jeden, dva...“ odratúval potichučky. Zvuk prestal.

Ben to považoval za prísľub úspechu, no napriek tomu sa pozrel dovnútra, ako zvedavá ryбка zvaná štvorzubec. Turniket už viac nezaškrípал. Bolo to skôr hrdzavé rinčanie, akoby sa mala tá stará vec každú sekundu rozpadnúť. Čo by to mohlo znamenať?

Ben sa zamyslene prehrabával v prameňoch vlasov a pritom si vôbec nevšimol, že má diváka. Pred kabínami sedel na lavičke jeho kamarát Simon a zachádzal sa od smiechu. „Tie tvoje zvyky sú smiešne!“ zakričal naňho. „Ak by ťa tu nepoznali, tak by si všetci mysleli, že si nejaký mimozemšťan.“

Ben sa naňho uškrnul. „Ahoj, pozemšťan!“ pozdravil kamaráta, imitujúc hlasom postavu E. T., a tiež sa začal smiať. „Ako sa má tvoje koleno?“

Simon pobúchal po sadre, ktorou mal obalenú časť ľavej nohy. „S trochou šťastia mi dajú túto otravnosť o chvíľu dolu. Už sa neviem dočkať, ako si budeme skúšať dvojité nahrávky a strieľať lopty do bránky.“ So šibalským úsmevom nadvihol barly do vzduchu. „A vždy keď dáš gól, zatancujem svoj špeciálny oslavný tanec.“ Radujúc sa pobúchal o seba barly a zreval: „Beeeen, som tvoj fanúšiiiiik!“ Medzitým vytiahol z ruksaku kopačky a odpil si z fľaše. Bolo totiž neskutočne horúco.

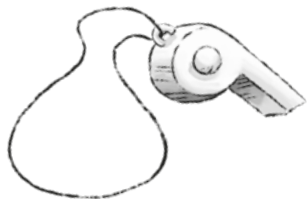
Ben si všimol, ako sa Simon naňho vážne pozerá. „Viem, že s Bennom to nie je jednoduché, ale ty máš stále svojich podporovateľov...“ Slová, ktoré povedal jeho kamoš potom, ho však zasiahli priamo do srdca. „... no možno nie práve v tomto tíme.“

Ben spravil grimasu.

„Fúha! Nie si práve najlepší motivačný rečník na svete, ale aspoň si úprimný.“

Simon potľapkal prstom kamaráta po hlave. „Iba si myslím, že na to máš, Ben. Na turnaji v Ulmenhorste si sa mihal všade, ako hyperaktívna veverička s loptou. Chcem tým povedať, že len málo hráčov dokáže v štyroch zápasoch zahrať na štyroch rôznych pozíciách.“

„Ale no, začnem sa červenať,“ povedal Ben s úškrnom a potom si potichu vzdychol. „Jednoducho by som chcel byť záložníkom, viesť tím, mať na chrbte číslo 10... ale to už vieš.“

„To je presne tvoja úloha,“ pokračoval Simon. „Vo finále proti Irkenbachu si všetkých poháňal vpred. Bez teba by sme nepekne prehrali.“

„Smutné na tom je, že práve na tomto zápase chýbali pán Stackenberg aj Ben-

no,“ poznamenal Ben, kým si obúval kopačky. „A to len preto, lebo museli ísť na svadbu.“

„Pozri sa na to takto: keby Stacki a jeho syn boli na finálovom zápase, zase by si sedel na striedačke alebo by si musel hrať ako krajný obranca.“

„To máš pravdu,“ vyhlásil Ben. „Mimochodom, keď nás trénoval tvoj otec, bolo to prvotriedne. Kiežby vždy za Stackiho mohol zaskočiť.“

V tom momente zaznel známy zvuk.

